Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὰ συναισθήματα τῶν Πατρινῶν καὶ αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πολιούχου

Η ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν βραβευθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ μαθητοῦ τῆς ΣΤ΄ τάξεως τοῦ Β΄ Γυμνασίου ἀρρένων Πατρῶν Παναγιώτου Γιακουμῆ εἰς τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν τελειοφοίτων τῆς πόλεως, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Τὸ θέμα τὸ ὁποῖον εἶχε δοθῆ, ἦτο: «Ποία τὰ συναισθήματα καὶ αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν κατοίκων καὶ τῆς ὅλης πόλεως τῶν Πατρῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πολιούχου των»:

☆

"Αν ὁ εὐκλεὴς Πατρεὺς θρυλεῖται ἀπὸ τῶν χρόνων τ' ἀπόφωνο σὰν θεμελιωτὴς μιᾶς Πάτρας ἱστορικῆς, ὁ ἱεροφάντης ἀπόστολος Ἀνδρέας λατρεύεται σὰν γενν-ήτορας μιᾶς Πάτρας πνευματικῆς. Κι' ἂν ἡ μακρυνὴ ρῆσι τῆς Σίβυλλας «Ἀρὴν τρίπυργος ἔσετ' εὐδαίμων πόλις», προοιώνιζε μίαν ὅλβια καὶ πλουτοδότρα ἐξέλιξη, τὸ πυρφόρο κήρυγμα τοῦ Πρωτοκλήτου προπαίδευε τὴν πόλη, ποὺ μεγαλύθηκε κάτω ἀπ' τὸ ὑπερούσιο φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας. Γι' αὐτὸ κι' ἡ πανέμορφη πόλη μας ἐξακόντισε τὴν ἀγλαότερη ἀκτινοβολία της, ἔχοντας ἀπροσμάχητον «ρύστην καὶ φρουρὸν» τὸν «τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον». Αὐτόν, ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ἀμβροσία τοῦ χριστιανικοῦ θαύματος, ἀναλώνοντας τὴν ὕπαρξή του στὴν ἀρχοντικὴ μητρόπολη τοῦ Μωρηᾶ. Αὐτόν, ποὺ ἐκδυσωπεῖ ἀκατάπαυστα γι' αὐτὴν «διασώζεσθαι ἀλώβητον»...

Κι' ἡ ψυχὴ τοῦ καθενός, ἰδιαίτερα τώρα ποὺ ἐγγίζει ἡ πανεύφημος μνήμη Του, πλημμυρίζει καὶ σκιρτᾷ καὶ ἰριδίζεται ἀπὸ τὴν σεπτὴ ποικιλία ὑψιπετῶν στοχασμῶν καὶ ἱερῶν αἰσθημάτων. Βρίσκεται ἔκθαμβος κανεὶς μπροστὰ σὲ μιὰ χαλκέντερη ὀντότητα μὲ ἔργο δυσθεώρητο καὶ δρᾶσι ἐκπληκτική. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ τὴ δρᾶσι, μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἐκπληκτικὴ καρποφορία φαντάζουν ἄπειροι διαμαντόλιθοι καὶ σμάραγδοι μύριοι — ὅλος ὁ πλοῦτος κι' ὅλη ἡ δύναμι τῆς ψυχῆς τοῦ Πρωτοκλήτου — ποὺ μπροστά τους ἡ ἀνθρώπινη σκέψη γοντίζει ταπεινωμένη κι' ὁ καθένας νοιώθει γυμνὸς τὴ μικρότητα τῆς δύναμής του. Ψηλαφώντας κανεὶς τὴν ἀποστολικὴ πορεία του, γίνεται κατάπληκτος θαυμαστής Του, ποὺ ἄλλοτε στέκει μὲ πρωτόγνωρο δέος κι' ἄλλοτε καλπάζει ἀπὸ ἄκρατο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν πάμφωτο θρίαμβο τῆς Ἀλήθειας, ποὺ μὲ ζῆλον ἀκαταπόνητον ἐκήρυξεν ὁ Ἀνδρέας. Πῶς, λοιπόν, νὰ μὴν εἶναι τὸ ἐπίκεντρο τοῦ μεγάλου θαυμασμοῦ μας; Ἡ ἄτρωτη ψυχή του στάθηκεν ὁ προμαχώνας, ποὺ πάνω του τὸ κακὸ ἐξάντλησεν ὅλες τὶς ἐπίβουλες δυνάμεις του, στάθηκεν ὁ φορέας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀγάπης. Κι' ὅμως, ἡ ζωή του, πρὶν ἀφήση τὰ δίχτυα καὶ τὸν πατέρα Του, ἦταν τόσο ἁπλῆ!

Γεννήθηκε κι' ἀνδρώθηκε στὴν πόλη Βηθσαϊδά, κάπου στὴ δυτικὴν ὄχθη τῆς εἰδυλλιακῆς Τιβεριάδος καὶ τόνομά του, πέρα ὡς πέρα Ἑλληνικό, φυτρώνει ἀπὸ τὴ ρίζα τῆς ἡρωοπλάστρας «ἀνδρείας», ποὺ μὲ τὴ γέννησή του σαρκώθηκε καὶ μὲ τὸ θάνατό του καθαγιάστηκε. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἱστορήσω καταλεπτῶς τὰ περιστατικὰ τῆς ἁγίας ζωῆς τοῦ Πρωτοκλήτου μεταξὺ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, οὔτε νὰ σημειώσω ὅλους τοὺς σταθμοὺς τῆς ἔνδοξης πορείας του πρὸς τὸ Μαρτύριο καὶ τὴ Θυσία.

Ἰλιγγιᾷ ἡ σκέψη μας μπροστὰ στὴν ἀκατάβλητη προσπάθεια, στὸ σθένος ποὺ τὸν γιγάντωνε στὶς ἀτέρμονες πορεῖες καὶ στὶς ἄνυδρες ἐκτάσεις. Φρίττει ὁ λογισμός, ἀτενίζοντας τὴ θυσία του, χάρι στὸ ἀσύλληπτο καὶ ὑπερκόσμιο νόημα, ποὺ τὸν χαλύβδωνε στὴν ὑψηλή του ἀποστολή. Σὲ μιὰν ἁπλῆ, μὰ ζωτικὴ φυσιογνωμία, φώληαζε μιὰ ὁλόμεστη ψυχὴ γεμάτη ἀγάπη καὶ ἀλτρουϊσμό, γεμάτη φῶς καὶ πίστη, ποὺ πλάϊ της ἡ δική μας μηδενίζεται. Ἀπ' αὐτή του τὴν ἄδολη, μὰ καὶ ἀπαρασάλευτη Πίστη, σφυρηλατήθηκε, ἐθαυματούργησε, μ' αὐτὴν ἀγνόησε τὴ φοβέρα καὶ δὲν κλονίστηκε οὔτε κι' ἐκεῖ, ὅπου «οἱ σάρκες αὐτοῦ ἐκολλῶντο ἐν τῇ γῇ καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἔρρεεν ὥσπερ ὕδωρ» στὴ χώρα τῶν ἀνθρωποφάγων Σινωπέων... Ὦ ἱεροπρεπὲς θαῦμα! Ὦ μυστήριον ἄρρητο τῆς θείας μεγαλοδυναμίας! Κι' αὐτός, ἀντὶ γιὰ μίση, σκορποῦσε τὴν ἀγάπη, ἀντὶ γιὰ ἐκδικήσεις, «ὁ μιμητὴς τοῦ Πάθους» δώριζε τὴν ἴασι ψυχῶν καὶ σωμάτων! Ποιὸς ἤρωας δὲν θὰ ὑποκληθῆ μπροστά του;

Ὕστερα ἦρθε στὴν πόλη μας... Ἐδῶ οἱ παλμοὶ τῆς καρδιᾶς μας κι' οἱ κραδασμοὶ τῶν ἀδύτων μας συντονίζουνται σὲ μιὰ ἔκφραση ἀπροσμέτρητης λατρείας. Γίνονται τιμὴ καὶ δόξα καὶ εὐλαβικὸ θυμίαμα στὰ σεπτὰ καὶ πολύμοχθα πόδια του. Ἦρθε καὶ μᾶς φωτοβόλησε, μᾶς ἔβγαλε ἀπ' τὸ χαῦνο δρόμο τῆς ἁμαρτίς, ἀπ' τὸ ζόφο τῆς ἀγνωσίας! Στὴν πλούσια καρδιά του, ποὺ ἄνοιξε καὶ μᾶς δέχτηκε μὲ περίπτυξη μητρική, χρωστᾶμε τὴν τωρινή μας πρόοδο. Πῶς νὰ μὴν ἐκχειλίση ἡ καρδιά μας ἀπὸ ἀπεριόριστην εὐγνωμοσύνη;

Στὸ φτωχικὸ τοῦ κάποιου Σωσσία ἀκούστηκαν τὰ πρῶτα φερέλπιδα ρήματα τοῦ ἐνθέου κηρύγματός του. Ἀρτυμένος ἀπ' τὸν ἀμύνονα τύπον τοῦ Θεανθρώπου, ἔρχεται μὲ τὰ λόγια του στὴν πόλη μας σὰν ἁπαλὸς ὑετός, ποὺ γλυκαίνει καὶ ζωοποιεῖ. Ἡ μειλίχια παρουσία του λαμπρὴ κι' εὐφραντική, ἁλιεύει «ὑπερφυῶς» τὴν πολυάνθρωπη Πάτρα — τὴ «νόμπιλεμ σιβιτάτεμ», ποὺ ἔγινε ἡ δεύτερη πατρίδα του... Κι' ὕστερα ἦρθε τὸ Πάθος. Κι' ἦρθε ὅταν ὁ Ἀνδρέας εἶχε πιὰ γίνει τὸ καύχημα καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ προπύργιο τὸ ἠθικὸ τῶν Πατρινῶν. Κι' οἱ ψυχὲς τῶν πιστῶν σιγοῦν κάτω ἀπ' τὸν μυσταγωγικὸ παφλασμὸ τῶν αἰσθημάτων του, καθὼς βλέπουν τὸν φωτοδότη τους τανυμένον πάνω στὸ Σταυρό. Ἀκόμα καὶ μεῖς τρέμουμε στοχαζόμενοι τὴν πανίερη εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, ποὺ ὁραματίζεται τὸν Μεγάλο Ραββῖνο Του, ἐνῷ στὸ πρόσωπό του σὲ μιὰ ἄφραστη σύσπαση, συμπυκνώνεται ὅλος ὁ φρικτὸς πόνος κι' ὅλο τὸ θεῖο μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του, ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ φτερουγίση λεύτερη στοὺς κόλπους τοῦ Διδασκάλου καὶ Σωτῆρά της. Καὶ στὸν πιὸ τροπαιοῦχο θρίαμβό Του, νουθετεῖ τὰ πλήθη, προσεύχεται, ὑπομένει ἀδιαμαρτύρητα — ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως τόσο παραστατικὰ τὸν φαντάστηκε ὁ Χουὰν ντὲ Ροέλας στὸν πίνακά του. Κι' ὑψωμένον μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, τὸν βλέπουμε νὰ ἑνώνη «τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα», τὸν νοιώθουμε νὰ πάσχη ὁλότελα γιὰ μᾶς. Ποιὰ πανίσχυρη δύναμη τὸν κραταίωνε; Ἀσφαλῶς, μόνον ὁ Μεγάλος Ἐμπνευστής Του...

Ἔτσι, κάθε χρόνο σὰν καὶ τώρα, ἡ ψυχὴ κάθε Πατρινοῦ αἴρεται σὲ ὕψη αἰθέρια. Πάνω ἀπ' ὅλα, τὶς μέρες αὐτὲς πλανιέται ἡ παρουσία Ἐκείνου, ποὺ πορφύρωσε μὲ τὸ ἅγιο αἷμα Του τῆς πόλης μας τὸ χῶμα — καὶ πλανιέται τυλιγμένη ἀπ' τὴν αὐθόρμητη λατρεία τῶν Πατρινῶν, ποὺ μύριες λυτρώθηκαν φορὲς μὲ τὴ σωστικὴ ἐπέμβασή Του... Τὴν 30ὴ Νοεμβρίου ἰδιαίτερα ἡ πόλη μας. ἀλλάζει ὄψι. Γίνεται μιὰ ἀχτιδόβολη κυρὰ μ' ἐμορφάδα γραφική, ποὺ ξεπηδᾶ πνευματωμένη, γιὰ ν' ἀποδώση τιμὲς καὶ γιὰ νὰ δείξη τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη της στὸν ἡμιθεϊκό της νυμφίο... Οἱ σημαῖες τονίζουν τὴν ἱερὰν πανήγυριν· οἱ ἐκκλησίες λειτουργοῦνται· οἱ ἐργασίες ἀναστέλλουνται καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἔξαρσι κορυφώνεται. Στὴν καθημερινότητα βασιλεύει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ ὑλικὴ φροντίδα. Στὰ ἄδολα ὅμως θρησκευτικὰ γιορτάσια θριαμβεύει τὸ πνεῦμα, ποὺ ὑψώνεται μέλαθρο ὁμηρικό, ἱκανὸ ν' ἀναχαιτίση καὶ τὸν λαβρότερο ἐπιδρομέα. Ἐκεῖ ποῦ σιγᾶ ἡ λογική, τῆς ψυχῆς ἡ γλυκόλαλη ἅρπα ἐξωτερικεύει μ' ἐκδηλώσεις γιορτινὲς τὴν καφτὴ λατρεία της στὸν Ἀπόστολο Ἀνδρέα. Τὰ σπίτια στολίζονται, οἱ δρόμοι φωταγωγοῦνται. Περίλαμπρη τελεῖται ἡ λειτουργία στὸν ναὸ τοῦ Προστάτη μας, ἐνῷ χιλιάδες προσκυνηταὶ ἀναμέλπουν προσευχὲς φλογισμένες καὶ σὲ χιλιάδες μάτια κομπιάζουν ἀπὸ χαρὰ καὶ συγκίνηση δάκρυα δοξαστήρια. Μέσα στὴ φαντασμαγορία τοῦ ὑποβλητικοῦ μας ναοῦ, βρίσκεται κανεὶς πιὸ κοντὰ στὸν Ἀπόστολο κι' ἡ ψυχή του ἀναπαίνιζεται καὶ τονώνεται ἀπὸ ἀποφάσεις καὶ συνθήματα — καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλύτερη προσφορὰ στὸν Πολιοῦχο. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἡ εὐλαβὴς λιτανεία τῶν λειψάνων, μεγαλόπρεπα ξεκινᾷ ἐν πομπῇ, ἐνῷ τὼν πιστῶν τὰ πλήθη ἄπειρα συνωστίζονται στοὺς δρόμους ἐξαϋλωμένα ἀπ' τὴ δύναμη τῆς θρησκευτικῆς ἀνατάσεως. Μπροστὰ τοῦ θεηνόρου ἀποστόλου τὴν εἰκόνα κι' οἱ ταγοὶ ὑποκλίνονται κι' ὁ κόσμος ἰσχυρὴ νοιώθει τῆς ψυχῆς τὴ δόνηση, ποὺ μεταρσιώνει κι' ἀνωτεροποιεῖ. Παράλληλα, πλεῖστες ἐποταστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ὁμιλίες ὀργανώνονται, γιὰ νὰ δώσουν πιότερη ἔκφραση στὸ γιορτάσι.

Πῶς, λοιπόν, μιὰ τέτοια περίλαμπρη μέρα νὰ μὴν κάνη ὁ καθένας αἰθέριες πτήσεις στὶς στρατόσφαιρες τῆς παντέλειας καὶ παραδείσιας χριστιανικῆς ἀνατάσεως;

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΗΤΑΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἐρίζουνε γιὰ τὴν καταγωγὴ τοῦ Πυθαγόρα. Ἀμφισβητοῦντες εἰσέτι τὸ ὅτι αὐτὸς γεννήθηκε εἰς τὴν Σάμον. Ἂν ὅμως δεχθοῦμε τὸ τελευταῖο σὰ γεγονὸς καὶ ἀφοῦ τὰ παρὰ τοῦ Λοβέρδου καὶ τοῦ Τσιτσέλη ἀναγραφόμενα δὲν γνωρίζουμε νὰ ἔχουν διαψευσθῆ ὡς τὰ σήμερα, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθοῦμε τὴν Κεφαλονίτικη τοῦ Πυθαγόρα καταγωγή.

Καὶ μάλιστα ἀπὸ βασιλικὸ Κεφαλονίτικο αἷμα, ἀφοῦ ἦταν ἀπόγονος τοῦ Ἀγκαίου, θεϊκῆς δὲ ... προελεύσεως, μιὰ καὶ ὁ Ἀγκαῖος ἤτανε γυιὸς τοῦ πολυσπορίτη καὶ ρέμπελου Δία!...

Συνεπικουρεῖ δὲ στὰ παραπάνω καὶ ἡ παράδοση, ἀλλὰ μᾶς τὰ λέγει κάπως διαφορετικά.

Ὅτι ὁ Ἀγκαῖος βασιλιᾶς τῆς Σάμης, εἶχε πόλεμο μὲ τὶς τρεῖς ἄλλες ἐπικράτειες τῆς Κεφαλονιᾶς. Τῆς Κράνης, τῆς Πάλλης καὶ τῶν Πρόννων. Διότι ἡ Κεφαλονιὰ τότε ἦταν τετράπολι. Κι' ἐπειδὴ οἱ ἀντίπαλοί του τὸν εἴχανε ζώσει σὰ φίδια ὁλόγυρα, ἔβαλε τοὺς Σαμικούς του μιὰ νύχτα στὰ καράβια κι' ἐγκατάλειψε τὸ θρόνο του εἰς τὴ Σάμη.

Περνῶντας δὲ ἀπὸ ἄλλους τόπους καὶ συνάζοντας σύμμαχους, ἔφτασε στὸ Αἰγαίο, κατάκτησε τὴν μισοερημωμένη Μελάμφυλλο καὶ στὴν ὁποίαν ἐγκατάστησε τὸ ἀσκέρι του.

Σ' ὅλα δὲ τοῦτα προέβηκε ὄχι μὲ τὸ χρησμὸ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ μὲ τὴ συμβουλὴ καὶ τὴ θεϊκὴ συμπαράσταση τοῦ... παπποῦ του τοῦ Δία! Τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε στὴν Κεφαλονιὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους Αἶνος τὸ «Ἱερὸν τοῦ Αἰνησίου Διός»!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Ἀργοστόλι

ΠΩΛΕΙΤΑΙ διώροφος οἰκία ὁλικῶς. Πληροφορίαι Ἀστιγγος — Κορίνθου, οὐζοπωλεῖον, Πλατεῖα Τζίνη, ὧραι ἐπισκέψεων 10—12.

ΚΑΡΤ — ΠΟΣΤΑΛ
ΠΑΙΔΙΚΑ — ΒΙΒΛΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ — ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ — ΔΙΑΦΟΡΑ
ΔΕΝΔΡΑ — ΣΤΟΛΙΔΙΑ
ΦΩΤΑ — ΔΕΝΔΡΩΝ
ΜΠΙΜΠΕΛΟ — ΔΙΑΦΟΡΑ
ΚΑΖΑΜΙΕΣ — ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
"ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ,,
ΕΡΜΟΥ 45

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΝΙΚΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ποὺ κατακυριεύουν τοὺς ἀνθρώπους.

Ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι γινόταν μὲ τὶς μικρὲς κοινότητες τῶν στωϊκῶν καὶ τῶν ἐπικουρείων, οἱ δάσκαλοι τοῦ Κυνισμοῦ, στρατευμένοι, ὅπως πίστευαν οἱ ἴδιοι, στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀληθινὰ ἠθικοῦ — τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὶς συμβατικότητες τῆς ψεύτικης ζωῆς — δὲν κλείνονταν ποτὲ μέσα στὸν περιωρισμένο κύκλο τῶν ἀνθρώπων τῆς διανοήσεως καὶ δὲν ἀγαποῦσαν τὶς πολυθόρυβες συντροφιὲς τῶν πολυέξοδων συμποσίων. Ἔμπαιναν μέσ' στὰ πλατειὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ κι' ἐκεῖ δίπλα στὴ δυστυχία τῶν πολλῶν ἀνέπτυσσαν μ' ἐπιμονὴ τὶς τολμηρές τους διδαχές, χωρὶς νὰ κρατοῦνε τὴ σοφία τους μονάχα γιὰ τοὺς θαυμαστὲς καὶ χωρὶς νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐπηρεάσουν τοὺς κυβερνῆτες.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Κυνισμοῦ συνήθιζαν πάντοτε νὰ κουβεντιάζουνε μὲ τὸ λαὸ μέσα στὴν πολυθόρυβη ἀγορὰ ἢ κάτω στὰ μυριοσύχναστα λιμάνια. Ἡ ἔντονη κριτική τους γιὰ τοὺς θεσμούς, ποὺ ἦσαν στὴν ἐποχή τους παραδεχτοί, οἱ τσουχτερὲς παρατηρήσεις τους πρὸς τοὺς ὑποκριτές, ἡ ξέφρενή τους κριτικὴ γιὰ τὴ διανομὴ τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τὸν Δία, τὸ κήρυγμά τους γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴ φύση καὶ στοὺς ἀψεγάδιαστους νόμους της, ὅλα αὐτὰ βρίσκανε ζωηρὴ ἀπήχηση μέσ' στοὺς ἁπλοῦς ἀνθρώπους τῆς ἀνάγκης καὶ συγκινοῦσαν ὁλοφάνερα τοὺς δυσαρεστημένους τῆς ζωῆς. Ἔβλεπαν μὲ συμπάθεια τὸ «μικρὸ πλῆθος, ποὺ τὸ παράσερναν οἱ μάταιες ἐπιθυμίες του καὶ ποὺ δὲν ἔνοιωθε ποιὸ ἦτανε τὸ ἰδεῶδες τοῦ σοφοῦ» καὶ πίστευαν ἀληθινά, ὅτι μποροῦσε νὰ γίνη κανεὶς εὐτυχισμένος ὄχι μὲ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν τους, ἀλλὰ μὲ τὴν ἄρνησή τους, ποὺ θὰ τοῦ ἐξησφάλιζε τὴν ἀμφίβολη ἀτομικὴ ἀπολύτρωσή του καὶ θὰ τὸν ἀπόδιωχνε ἀπὸ τὰ βάσανα τῆς δύσκολης ἐποχῆς του.

Ἡ κυνικὴ φιλοσοφία, συνεπῶς, δὲν ἔφτασε πιὸ πέρα ἀπὸ τὴν πικρὴ διαπίστωση μιᾶς ἄθλιας ζωῆς, ποὺ τσάκιζε τὸ στοχασμὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποὺ τοῦ ἀφαιροῦσε τὴ δυνατότητα ν' ἀγωνιστῆ καὶ νὰ συντρίψη τὴν τυραννία. Ἦταν ἡ ἄρνηση τῆς ἠθικότητος καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῶν τοτινῶν συνθηκῶν χωρὶς μιὰ θέση, ποὺ ν' ἀντικαθιστοῦσε τὴν ἀδικία — μὰ ἦταν ἡ διαπίστωση αὐτὴ ἡ μόνη κατορθωτή, ἀφοῦ δὲν εἶχαν ἀκόμη ὡριμάσει οἱ συνθῆκες τῆς ἀλλαγῆς κι' ἀφοῦ κάθε ἀπόπειρα ἀπολυτρωτικοῦ ξεσηκωμοῦ ἦταν καταδικασμένη ὁπωσδήποτε σὲ ἀποτυχία.

Ἡ κυνικὴ φιλοσοφία ἐχάρισε στὸ ἄτομο τὴν ἀποδέσμευση ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ τὶς ἀγωνίες τῆς ζωῆς, διδάσκοντας πὼς πρέπει πραγματικὰ ν' ἀγαπᾶ ὅ,τι δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τοῦ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους — ἡ ἀσκητικὴ της ὅμως διάθεση δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴν ἀναχώρηση τῶν ἐρημιτῶν καὶ μὲ τὴν τέλεια ἀπάρνηση τῆς ἐγκόσμιας ἀλήθειας. Οἱ κυνικοὶ ζούσανε τὸν παλμὸ τῆς ἐποχῆς τους, γευόσαντε τὰ προβλήματά της, συγκλονιζόσαντε ἀπὸ τὶς προσδοκίες της. Μπροστά τους τὰ πλήθη τῶν βασανισμένων ζωντανῶν ἀναταράζονταν ὡσὰν φουρτουνιασμένα ἀπλώματα ὠκεανῶν, ποὺ ἀναδεύονται μέχρι τὰ ἔγκατά τους κι' αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀνεμοδαρμένοι βράχοι τῶν ἀκτῶν, ποὺ δέχονταν τοὺς βογγισμοὺς τῶν θαλασσῶν, ποὺ γέμιζαν τὴ σπήλια τους μὲ τὰ οὐρλιάσματα τῶν καταιγίδων καὶ ποὺ ξανάφερναν μ' ἀχολογήματα στὶς ἀφρισμένες τῶν κυμάτων ἀγκαλιὲς τὴ μάνητα τῶν θυελλῶν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

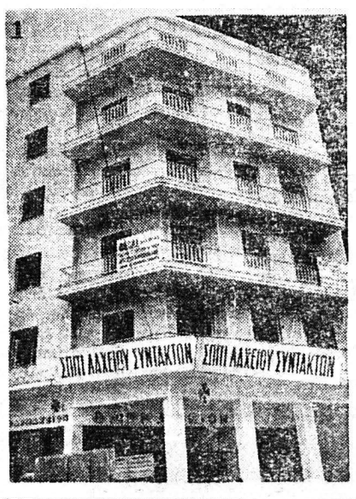

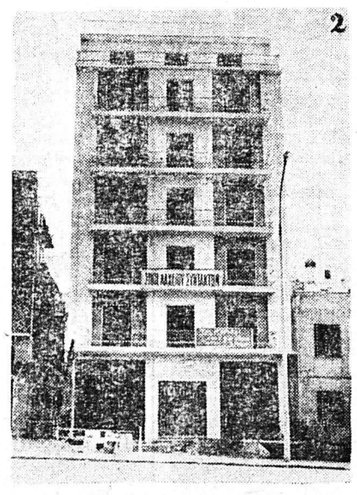

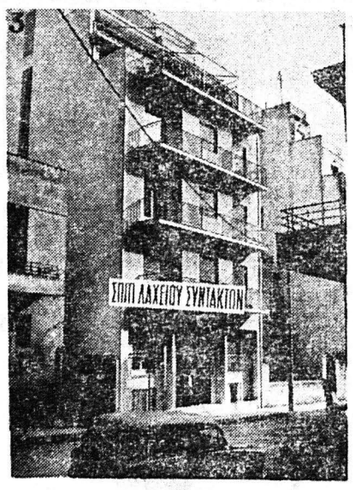

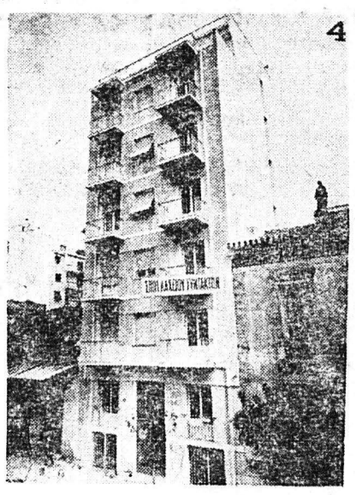

Νο 1.—: Διαμέρισμα τοῦ 1ου ὀρόφου τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Παπαδιαμαντοπούλου 6 καὶ Ἀλκμᾶνος πολυκατοικίας. Περιλαμβάνει: Χώλ, 4 κύρια δωμάτια, λουτρόν, μαγειρεῖον, δωμάτιον ὑπηρεσίας, W. C. ξένων, ἀναβατῆρα, κεντρικὴν θέρμανσιν, θερμὸν ὕδωρ δι' ἠλεκτρικοῦ θερμοσίφωνος, πατάρι, ἀποθήκην, ἐγκατάστασιν ἐσωτερικοῦ τηλεφώνου κλπ. Νο 2.—: Διαμέρισμα, ὁλόκληρος ὁ 2ος ὄροφος, τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας 96 πολυκατοικίας. Περιλαμβάνει προχώλ, χώλ, 4 κύρια δωμάτια, λουτρόν, μαγειρεῖον, ὀφφίς, δωμάτιον ὑπηρεσίας καὶ W. C., ἀναβατῆρα, κεντρικὴν θέρμανσιν, θερμὸν ὕδωρ δι' ἠλεκτρικοῦ θερμοσίφωνος, 2 ντουλάπες, ἐσωτερικὸν τηλέφωνον κλπ. Νο 3.—: Διαμέρισμα τοῦ 1ου ὀρόφου τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορινθίας 7 πολυκατοικίας. Περιλαμβάνει: Προχώλ, χώλ, 4 κύρια δωμάτια, λουτρόν, μαγειρεῖον, δωμάτιον ὑπηρεσίας καὶ W. C., δίδυμον ἀναβατῆρα, κεντρικὴν θέρμανσιν, θερμὸν ὕδωρ δι' ἠλεκτρικοῦ θερμοσίφωνος, 2 ντουλάπες, 1 πατάρι, ἐγκατάστασιν ἐσωτερικοῦ τηλεφώνου κλπ. Νο 4.—: Διαμέρισμα τοῦ 2ου ὀρόφου τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 122 πολυκατοικίας. Περιλαμβάνει: Χώλ, 3 κύρια δωμάτια, λουτρόν, μαγειρεῖον, δύο ντουλάπες, ἕνα πατάρι, ἀναβατῆρα, κεντρικὴν θέρμανσιν, θερμὸν ὕδωρ δι' ἠλεκτρικοῦ θερμοσίφωνος, ἐγκατάστασιν ἐσωτερικοῦ τηλεφώνου κλπ.

ΕΦΕΤΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ 26.000 ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ - ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ

Ὁ 1ος Λαχνὸς

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΕΠΤΑΟΡΟΦΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ ΜΕ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΟΛΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ: Ἐκτὸς τῶν φόρων, συμβολαιογραφικῶν κλπ., εἶναι ἀσφαλισμένα διὰ τὸ 1963 κατὰ τοῦ πυρὸς εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Ἀσφαλειῶν «Ο ΦΟΙΝΙΞ».
ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΡΚΕΣ: Πεζὼ 404, Πεζὼ 403)8, Πεζὼ 403)7, Σιτροὲν ID 19, Βόλβο P)122 S, ΟΠΕΛ ΡΕΚΟΡΝΤ, ΤΑΟΥΝΟΥΣ 17 M, ΒΟΞΟΛ ΒΙΚΤΟΡ ΣΑΠΕΡ, ΧΙΛΛΜΑΝ ΜΙΝΧ 111 C, ΜΟΡΡΙΣ ΟΞΦΟΡΝΤ, ΦΙΑΤ 1100 ΣΠΕΣΙΑΛ, ΣΙΜΚΑ 1000, ΑΛΦΑ ΡΟΜΕΟ ΤΖΟΥΛΙΕΤΤΑ, ΡΕΝΩ R 8, ΡΕΝΩ ΝΤΟΦΙΝ ΚΟΡΝΤΙΝΙ, ΒΑΤΜΠΟΥΡΓΚ, μοντέλλα 1962. Παραδίδονται δὲ εἰς τοὺς Τυχεροὺς μὲ πληρωμένην τὴν εἰσφοράν, τὸν φόρον κυκλοφορίας καὶ τὰ Δημοτικὰ Τέλη διὰ τὸ 1963, τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως ἀδείας καὶ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας, καθὼς καὶ τὰ συμβολαιογραφικά.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ
ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
Κυκλοφορεῖ ἡ 21η σειρὰ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΜΑΙΝΤΣ.— Ὡς ἀνεκοινώθη εἰς τὸ ἐτήσιον συνέδριον διὰ τὰς στατιστικὰς μεθόδους καὶ τὰς ἐρεύνας τῶν αἰτιῶν τῶν ἀσθενειῶν, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Μάϊντς τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μάϊντς ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς Ἰνστιτούτου εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν στατιστικῶν στοιχείων ἰατρικῆς, κατὰ σύστασιν τοῦ Συμβουλίου Γερμανῶν Ἐπιστημόνων, τὸ ὁποῖον ἐπρότεινε τὸ 1960, νὰ ληφθῇ περισσότερον ὑπ' ὄψιν ὁ τομεὺς οὗτος τῶν ἐρευνῶν διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τῶν ἰατρικῶν ἐρευνῶν. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μάϊντς ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν ὀλίγων Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκεται ἤδη ὡς μάθημα «στατιστικὰ στοιχεῖα ἰατρικῆς». Ἐκτὸς τούτου, εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἐφαρμοσθῇ συστηματικῶς ἐπιστημονικὴ ἐργασία ἐρεύνης εἰς τὸν εἰδικὸν τοῦτον κλάδον. Τὰ δελτία ἀσθενείας π.χ. τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρώνουν ἐπιστημονικὰς λεπτομερείας, θὰ